

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.

Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.
Ček. rač. začasno št. 13.321.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din,

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din.
Malloglas: beseda 50 p, najmanj 5 Din.
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste

Glasiło Socialistične stranke Jugoslavije.

Proletarci, volilci!

Namesto da stopimo pred vas z velikimi, gro-
movitimi volilnimi shodi, navdušenimi govori, smo
se vsi, ki smo se združili okoli Splošne socialistič-
ne delavske liste, odločili, da Vas kot volilce v ob-
čino Okolica Celje obvestimo o volilnem položaju
le s skromnim letakom.

Tri leta je minulo od dneva, ko smo smeli
delavci v Jugoslaviji prvič v boj za domače ognji-
šče, v boj za našo okoliško občino. Mnogo je bilo
takrat tistih, ki so bili navdušeni za našo sociali-
stično idejo, ki so slepo verovali v fraze, v takratne
socialistične voditelje.

Kakšna je razlika med takrat in danes?

Takrat slepi in nezavedni — danes z bistrim
pogledom, zavedajoči se proletarskih dolžnosti.

Takrat drveč za vsako lepo izgovorjeno be-
sedo — danes upoštevajoč le realno delo za zmago
socializma.

Takrat, ko smo bili slepi in nezavedni, ko smo
drveli za vsako besedo, ki jo je izustil kak politič-
ni šarlatan, takrat ko nas niso učili in silili misliti
z lastno glavo, nas je bilo mnogo, bili smo enotni,
danes pa, ko so se nam odprle oči, ko smo spo-
znali, da so besede brez dejanj jezujski nauki, da-
nes, ko smo začeli z lastno glavo misliti ter se
otresavati političnih avanturistov, ki so se kakor
kače prikradli med nas, pod firmo »delavskih prija-
teljev«, smo razdvojeni v dva tabora:

V tabor zavednih borcev za človeške pravice
in v tabor nezavednih, zaslepljenih in sfantaziranih
petolizcev, ki se zbirajo okoli političnih šarlatanov,
okoli ljudi, ki mnogo govore o socializmu, sami pa
na kapitalistični način izkoriščajo in goljufajo ljudi.

Tako razdvojeni stopamo vsi, ki smo se zbrali
okoli Splošne socialistične delavske liste, katere
škrinjica bo na voliščih tretja (srednja), odločno svo-
jemu cilju naproti.

Istotako odločno smo se postavili v boj proti
vsem onim strankam, katerih zastopniki imajo vedno
v svojih ustih besede o krščanski ljubezni do bliž-
njega, ki oznanjajo Jezusove nauke, sami pa tirajo
svoje delavce, hlapce in dekle v lakoto, razdrapa-
nost in siromaštvo in blagoslavljajo morilna orožja
za medsebojno človeško klanje.

Kakor smo odločno proti strankam, ki zasle-
dujejo jezujske nauke, tako se tudi bojujemo proti
slovensko-nemškemu liberalnim (demokratskim) mogot-
cem, sesalcem delavske krvi in mozga, ki se skri-
vajo za liberalnim geslom: Svoboda, Bratstvo in
Enakost, samo da izjemajo ljudsko maso in jo ti-
rajo v moderno suženjstvo, sami pa sede na ceki-
nih, omadeževanih s proletarskimi krvavimi žulji.

Zavedajoč se, da reži na nas trop sovragov,
stopamo v boj za naše pravice, za našo občino.

Občina ne sme biti več slepo orodje kapi-
talističnih vlad, da preganja občane, da zbira ljudi
za človeška klanja, da deli protekcije bogatašem in
oderubom, marveč mora biti res najvišji predstavnik
v njej združenih občanov, katerim je mati, ki vzdr-
žuje med njimi obče blagostanje in navaža ljudi k
medsebojni ljubezni in spoštovanju.

Zavedamo se, da nad občino, nad njenim go-
sposdarstvom ne sme biti nikakršne osebne višje sile,
temveč edino interesi skupnosti oziroma interesi
federacije, v kateri se je sama prostovoljno združila
z ostalimi občinami.

Namesto strahovlade posameznih temnih poli-
tičnih hien mora obveljati ljudska volja.

V ospredje našega boja smo postavili može,
ki so se izkazali do danes vredni proletarskega
imena in zaupanja, ki so se zavezali, da se bodo
pokoravali vsem sklepom strokovno organiziranega
delavstva, kakor sklepom krajevne politične organi-
zacije socialistične stranke Jugoslavije v Celju. Oni
vedo, da se izdajalci, takoj ko bi prelomili dano
besedo, postavijo pred delavsko sodišče, na javni
sramotni oder.

Vsem volilcem kakor tudi drugim občanom, ki
se strinjajo z našo začrtano potjo, kličemo: Stopite
med nas, organizirajte se v Socialistični stranki Ju-
goslavije, katere prostori se nahajajo v hotelu pri
Kroni, I. nadstropje.

Vsi, ki ste z nami, egitirajte za listo sociali-
stičnega delavstva, vrzite vašo volilno bombo v
tretjo (v srednjo) škrinjico.

Socialistično delavstvo v Okolici Celje.

SPLOŠNA SOCIALISTIČNA DELAVSKA LISTA.

Odborniki:

1. Ivan Vrečer, zidar.
2. Franc Jelen, železničar.
3. Valentin Lebič, tesar.
4. Karel Lapornik, knjigovez.
5. Anton Goršek, zlatar.
6. Friderik Žnidar, krojač.
7. Jože Jazbinšek, delavec.
8. Ferdinand Ločičnik, delavec.
9. Martin Goršek, mizar.
10. Henrik Čelan, pek. pomočnik.
11. Jože Kmecl, železničar.
12. Henrik Soršak, delavec.
13. Franc Narah, delavec.
14. Jože Piliš, delavec.
15. Avgust Pirh, delavec.
16. Leopold Šorn, zidar.
17. Ivan Kvas, delavec.
18. Franc Farčnik, delavec.
19. Franc Jezernik, delavec.
20. Franc Bražnik, delavec.
21. Ignacij Belak, delavec.
22. Rok Golenač, delavec.
23. Simon Klampfer, delavec.
24. Martin Čater, kamnolikar.
25. Franc Knez, delavec.
26. Ivan Knez, tesar.
27. Ivan Vrečer, zidar.
28. Anton Rotter, tesar.
29. Karel Rebernik, železničar.
30. Franc Šket, tesar.
31. Franc Tofant, delavec.
32. Franc Rataj, delavec.
33. Jožef Oberčkal, zidar.

Namestniki:

1. Adolf Morn, čevljar.
2. Franc Čretnik, delavec.
3. Ivan Parfant, delavec.
4. Franc Perger, delavec.
5. Ivan Čater, viničar.
6. Franc Dolenc, delavec.
7. Franc Margetič, tisk. pomočnik.
8. Alojzij Rebernik, tisk. delavec.
9. Jurij Plahuta, mehanik.
10. Ivan Primožič, delavec.
11. Franc Erjavc, delavec.
12. Ivan Planinšek, delavec.
13. Janez Ločičnik, delavec.
14. Andrej Pristovšek, delavec.
15. Valentin Cokan, delavec.
16. Franc Rebevšek, delavec.
17. Lovrenc Germ, delavec.
18. Franc Erjavc, delavec.
19. Anton Slemenšek, delavec.
20. Ivan Novak, zidar.
21. Valentin Sredovnik, delavec.
22. Ivan Stante, delavec.
23. Jernej Koštomaj, cestar.
24. Franc Čander, zidar.
25. Pavel Vodusek, zidar.
26. Mihael Cmok, delavec.
27. Franc Kolar, čuvaj.
28. Jakob Zupanc, cestar.
29. Roman Sredovnik, delavec.
30. Albin Bernardi, električar.
31. Aleksander Selič, delavec.
32. Franc Kovač, delavec.
33. Janez Flis, viničar.

Krvave Trbovlje.

[Dopis.]

Po dosedanjih ugotovitvah se je tragedija 1. ju-
nija izvršila sledeče:

Ob 9. zjutraj približno so se pripeljali orju-
naši z obeh strani z vlakom v Trbovlje. Bilo jih
je okroglo 300. Pri izstopu so izložili 1 zabojo. Ko
je službojoči uradnik na postaji hotel vedeti, kaj je
v zaboju, so mu odgovorili, da nima nobene pravi-
ce pregledovati njihove stvari. Iz tega se da sklepati,
da je bilo v zaboju nekaj, za kar javnost ne sme
vedeti, najbrže kakšno orožje in municija.

Takoj potem se je formiral spreved z godbo
dravske divizije na čelu, za njo pa 8 praporov ter

kakih 80 orjunašev v kroju, ostali so pa bili v na-
vadnih oblekah, z znaki, z debelimi palicami oboro-
ženi. Te palice so nosili na ramah.

Ko prispe spreved do apnene peči, zagledajo
orjunaši na nasprotnem bribu skupino ljudi, ki jih
je opazovala iz radovednosti. Takoj se zablešči
v sprevedu repetirna pištola, nakar počli strel v
zrak, najbrže iz samega veselja, da so zagledali
prve ljudi. Šli so naprej. Ko so dospeli do ravna-
teljeve pisarne, so začeli kričati: Dol z Madjari!
Ven žnjimi! Živela Orjuna! — Pri tem so se jim
opazile tudi spredej za pasom pištole.

Ob 9. so imeli na dvorišču Rudarskega doma
neodvisneži volilni shod. Shod je bil končan, del
delavstva se je bil že razšel, drugi del pa je stal
tik ob cesti pred kinom Počivavšek, pri vhodu na
dvorišče Rud. doma in pred Povšetovo hišo.

Ko prispe orjunaški spreved mimo Delavskega
doma do kina, se zaslíšijo klici: Živela Orjuna! —
na drugi strani pa zopet odgovor: Dol z Orjuno! —
Nekdo zakriči: Godba naprej! — v tistem hipu se
že trgajo za ljubljansko orjunaško zastavo, nakar
je oddal zastavonoša prvi strel. Potem se je pa
pričela pravcata bitka, pri kateri je padlo okrog
600 strelcov, 7 mrtvih in okroglo 25 težko in lahko
ranjenih ljudi. Od mrtvih so bili 3 orjunaši in 4 de-
lavci. V tem hipu prispe oddelek orožništva, ki je
oddal salvo v zrak, nakar se je bitka končala.
Ljudje so se razkropili, Orjunaši so pa v tej zmedi
ujeli delavca Franca Fakina in še 4 druge delavce
ter jih obdržali kot talce. Teh 5 so odvedli s se-
boj v kraj Trbovlje, ko so se zbrali ter pospravili
svoje mrtve in ranjene. V Trbovljah so razvili svo-
jo zastavo, onih 5 talcev je moralo med tem se-
deti na tleh pred tribuno, kjer so jih opljuvali in
klofutali, vse najbrže iz bratske ljubezni do nacije
in državnega edinstva. [Kje so bili tačas orožniki?
Op. ur.]

Po običajnih govorancah, katere so imeli pri
razvitu zastave, so tudi prisegli, da bodo zažgali
Rudarski dom, Delavski dom in še nekaj drugih
hiš, nakar jim je poveljnik takoj dal povelje, naj
gredo zažgati Rud. dom. Orjunaši so se takoj oh-
orožili z revolverji in sekirami ter šli, Pri Rud.
domu so razsekali vrata, nanosili drv, zaprli okno,
polili petroleja in zažgali. Na vseh koncih so stra-
žili z revolverji v rokah, da ni mogel nihče gasiti,
tudi trboveljski požarni brambi so z revolverji za-
brani, da ni mogla na lice mesta gasiti. [In zopet:
kje je bilo orožništvo? Op. ur.] Šele na energičen
pritisk rudniškega nadzornika g. Loskota so se u-
dali, ker je bila tik stoječa rudniška kolonija v ne-
varnosti, da so smeli rudniški gasilci ogenj udušiti.
Zgorela je pisarna »Zveze rudarskih delavcev«, ka-
kor tudi denar, okna, vrata, tla in nekaj stropa.

Med tem ko so eni požigali, so drugi izvršili
še večje zločinstvo, da so obsodili Franca Fakina
na smrt. Peljali so ga v Križančevo gostilno, mu
narobili pivo, ko je popil en vrček, sta ga dva or-
junaša peljala — eden za rokav, drugi je imel na
njegovih rami roko, v njej pištolo, v njegovo glavo
uprto — v občinski kamnolom ter mu pognala
dve krogli v glavo, da se je zgrudil mrtve na tla,
ga pustila ležati in šla ponosno nazaj v gostilno,
kjer se je ostala truma naprej veselila, da so izvr-
šili tako slavna dejanja, najbrže iz same ljubezni do
bratov Slovencev in da se še bolj utrdi vsedravnna
in vseslovanska ideja.

Godba se je takoj pri prvih strelah razkropila.
eni so bežali v Hrastnik, drugi v Zagorje, ostali
so se pa skrivali po Trbovljah.

Ko so se orjunaši po raznih gostilnah napili
in najedli in so nekateri tudi pozabili plačati, so
se spravili skupaj, da gredo na postajo. Med potjo
so ustavljali z revolverji v roki mirno ldoče ljudi
in iz njih izsiljevali denar »ZA CIGARETE«.
V dveh slučajih so izsilili enemu 30 Din, pri dru-
gem pa 20 Din. Zehovali pa so kar po 100 Din.
Kjer jih v teh dveh slučajih nihče ni imel, so se
zadovoljili s tem, kar so dobili. Desetletnega deč-
ka so pretepli, da je bil krvav, ker je imel v žepu
pipek, kar je pri otrocih navada. Ves čas do po-
staje so držali revolverje v roki ter vsakemu žu-
gali, da ga ustrele, ki so ga srečali ali videli, da
gleda skozi okno iz svojega stanovanja.

Ko so prišli tako »feldmässig« na postajo,
kjer je čakal nek ranjen delavec s sorodniki, da
bi se peljal v bolnišnico, so ga hoteli takoj ubiti,

tako da so ga morali drugi ljudje spraviti v bližnjo gostilno na varno in je moral čakati nočnega vlačkarja ker drugače bi ga ubili, navzlic temu, da je bil že itak po njih ranjen.

Ko se je pripeljal vlak iz Zidanega mosta na postajo Trbovlje, so hoteli svoje mrtvece vzeti na vlak, čeprav je to prepovedano ter se je službojuči uradnik temu uprl. Dva orjunaša sta skočila na lokomotivo ter z revolverjem v roki zagrozila strojevodji, da ga ustrelita, če bo peljal vlak naprej. Med tem časom so se ostali orjunaši prepirali z orožništvom, vojaštvom in uradnikom. Klicali so: „Živela vojska!“ — pri tem pa so bili drug proti drugemu obrnjeni, vojski s puškami, orjunaši pa s pištolami. Končno jim je vojaški poveljnik dovolil, da so smeli svoje mrtvece vzeti s seboj na vlak.

Tako se je končala ta žalostna tragedija, pri kateri je bilo aretiranih prvi dan 18, drugi dan pa 16. delavcev. Od teh so obdržali v zaporu 4. Od orjunašev ni bil niti eden aretiran, čeprav so vsi videli, da nosijo orožje ter počemajajo stvari, ki so protizakonite.

Videli smo tudi, kako so razni pazniki, obrtniki in trgovci delavstvu naklonjeni, ker so letali za njim z revolverji v roki po cesti. Delavci, vi si pa tudi zapomnite, da vas ne marajo in torej najbrže tudi vašega denarja ne! Ustrezite jim! (Sodrugom Trboveljčanom dober nasvet: Sestavite listo vseh teh ljudi, pošljite jo v objavo, delavstvo naj jih potem brezpogojno bojkotira! To pa ne velja samo za Trbovlje, temveč za druge kraje tudi. Naši sodrug! Celjani so v zadnji nedeljski številki nekaj malega že objavili, Op. ur.)

Opazili smo tudi mlečnozobe fante, ki so imeli revolverje, navzlic temu, da pod 30im letom „nihče“ ne dobi orožnega lista.

V torek 3. jun. smo pokopali ob ogromni udeležbi 6000 ljudi delavske žrtve. [Te žrtve smo objavili po imenu v včerajšnjem „Ljudskem glasu“.] Pri pogrebu je vojaštvo zastražilo pokopališče tako, da ni smel nihče drugi kakor godba in sorodniki svojcev h grobu. Tako se delavstvo tudi ob grobu ni moglo posloviti od svojih žrtev, pri pogrebu žrtev orjunašev v Ljubljani pa so bili dovoljeni celo govori, ki so spodbujali navzoče k novim pobojem, k maščevanju in k direktnemu upor proti obstoječim zakonom! [Nošnja orožja je bila tudi dopuščena, Op. ur.] Delavstvo je škripalo z zobmi, vzdihalo se je vsakega incidenta, a prišel bo čas obračuna! Delavska sodba bo huda, toda pravična!

Izvrševalni odbor Socialistične delavske Internacionalne

je sejal pretekli četrtek, petek in soboto na Dunaju. Tajniško poročilo, ki ga je podal s. Fritz Adler, je ugotovilo, da se priključene stranke med seboj vedno bolj zblížujejo in da Internacionalin vpliv na svetovne politične dogodke vedno bolj narašča, zlasti odkar so socialisti v Avstriji, na Angliškem, v Avstraliji, na Francoskem, na Finskem in Danskem dosegli tako zmagovite uspehe. — Po blagajniškem poročilu, ki ga je sestavil s. Wallhead in je o njem poročala posebna komisija, je seja sklenila, da ostane sedanji sistem za plačevanje prispevkov v naslednjem poslovnem letu sicer še v veljavi, vendar bo poslovna komisija prihodnjemu kongresu predložila spremembo tega sistema. — Dne 28. septembra t. l. se bo po vseh deželah praznovala šestdesetletnica, odkar je bila prva delavska Internacionalna [Marksova] ustanovljena. Posebno velike svečanosti se bodo vršile v ustanovnem mestu, v Londonu. Proslava Internacionalne šestdesetletnice se bo vršila na iniciativo amsterdamske Internacionalne skupaj z demonstracijami proti vsaki bodoči vojni za večni mir, ki se bodo pričele v glavnem 21. septembra. Pri posvetovanjih o teh skupnih demonstracijah so bili navzoči tudi delegati in predsedstvo strokovne Internacionalne, ki je baš v istih dneh zborovala na Dunaju. [Poročilo o tem kongresu objavimo v nedeljski številki.] — Izvrševalni odbor se je bavil podrobneje tudi s političnim položajem. V tozadevnih resolucijah je bil odobren novi reparacijski načrt, ponovil se je protest proti zatiranju gruzinskega socialističnega gibanja in sploh vsake svobode v boljševiški Rusiji, istotako protest proti belemu terorju na Ogrskem, priključenim balkanskim socialističnim strankam pa je naloženo, naj se na skupnih konferencah posvetujejo o skupnih političnih vprašanjih in naj na ta način pripravljajo nadaljne Internacionalne odločitve v vseh teh vprašanjih. — V zadevi osemurnika bo Internacionalna z vsem svojim vplivom, v prvi vrsti pa z vplivom svojih strank delala na to, da se vsaka reakcionarna kapitalistična nakana v tem oziru onemogoči, kolikor bo v njeni moči, pa bo vse posamezne vlade prisilila, da podpišejo sklepe washingtonske konference. — Prihodnja seja izvrševalnega odbora se bo vršila septembra meseca v Londonu, internacionalni kongres l. 1925. pa na Francoskem. — Razne druge zadeve, zlasti organizatorične, so še prišle na razgovor, nekatere so bile preložene na prihodnjo sejo.

Čitajte naš tisk!

Razno.

Oblastni odbor Korunove partije ali upravni svetniki Ljudske tiskarne, ki so proletariatu to tiskarno na zakonit način ukradli, so svoj čin zagovarjali z ljubeznijo do proletariata, češ, vzeli smo jo le v svojo zaščito, da jo rešimo pred Kristanom in damo proletariatu nazaj. Nazaj so jo dali tako, da so ustanovili „Socialistično tiskovno zadrugo“ in v tej zadrugi so dali odločilno besedo strokovnim organizacijam. Na Slovenskem sicer noben delavec ničesar ne ve o tem, da bi ta zadruga imela Ljudsko tiskarno v rokah, še manj pa, da bi kakšna strokovna organizacija imela kaj govoriti zraven. Pač pa vedo vsi, ki ne spe, da izdaja ta zadruga „Socialista“, torej tednik, ki dela obenem za Koruna in za Kristana, zlasti pa še za ohranitev korupcije v Kons. društvu za Slov.

»Jutro« zopet vleče južne železničarje za nos z notico: — „Minister saobračaja je priznavajoč pravo bivših južnih železničarjev na povsem enake prejemke, zlasti pa tudi predujme, kakor so jih prejeli državni železničarji, pozval novo sestavljen komite južne železnice, da mu v smislu čl. 282 fin. zak. predlaga izplačilo avansov in njihovo pokritje“. Kolikokrat so že bile enake notice, toda, južni železničarji, kaj ste dobili? Nič!

Nove dobrote. Ministrski svet je sklenil 7. tm. znižati izvozno carino na razne življenske potrebščine za celih 50%. Odslej bo znašala izvezna carina pri 100 kg: za pšenico 20 Din, za fižol 25 Din, za ječmen isto, za oves 5 Din, za fižol 25 Din, za seno 2 Din; izvezna carina za konje, nad 3 leta stare je določena na 200 Din, za konje do 3 let na 100 Din, za svinje nad 70 kg velja pri 100 kg 200 Din, izvoz svinj do 70 kg je zabranjen, za zaklane svinje znaša carina 100 Din za 1000 kg. Sveže in soljeno meso je zacarinjeno na 80 Din, mast in vsi mesni izdelki so carine prosti. Kakšna dobrota so nove znižane carine za jugoslovanske konsumentske kroge, se bo pokazalo deloma prej, glavno pa proti jeseni, ko bodo cene življenskih potrebščin z isto hitrico zrastle, s katero se bodo spekulantli trudili spraviti jih čez mejo.

Zagrebsko vseučilišče je bilo za nedoločen čas zaprto, ker so komunistični visokošolci razbili v njem oglasne deske orjunaških, demokratskih in radikalnih študentov. To je seveda zato, ker so prej ti razbili komunistom oglasne deske. Akademski senat je radi tega sploh vse oglasne deske do konca leta odstranil. Tako se na zagrebskem vseučilišču pripravljajo nove trboveljske slavnosti v splošno veselje vseh, ki so jim takšne zadeve všeč: v veselje komunistom, ki so podrli stari družabni red in uvedli diktaturo proletariata, s tem, da so par dešič razbili; v veselje orjunašem, demokratom in radikalom, ki so na isti način ohranili enotnost troedinega naroda in njegove države; v veselje vladni kliki, ki bo dobila nov povod uveljaviti režim močne roke in krepkega želodca, in v nepričakovano veselje proletarskih starišev, ki sedaj vedo, da se njihova mladina na zagrebskem vseučilišču na vso moč hiti učiti mnogo lepega in koristnega, pametnega in duhovitega za bodoče življenje. Predlagamo, naj tudi ljubljanska univerza nikar ne zaostaja za zagrebsko.

»Planinskega vestnika« 6. (junijeva) številka 1924 je izšla z jako zanimivo vsebino in hotelom „Zlatorogom“ ob Bohinjskem jezeru (fotografiral Jože Kunaver) kot pestro prilogo. Planincem ga priporočamo.

Člani Slovenskega planinskega društva so dobili pravico do polovične železniške vožnje, če napravijo kak izlet v skupinah najmanj petih ljudi. Treba je samo, da krajevni odbor SPD ta izlet vsaj 24 ur prej prijavi izhodiščni postaji. — Tako je sporočilo SPD te dni vsem listom samo — našemu ne. Pa se nam zdi, da je med našimi pristaši tudi nekaj članov tega društva in da je to društvo nevtrarno, tako da bi se nič ne pregrešilo proti svojim štatutom, če bi mu bil naš list prav tako ljub kakor vsak drugi. Ali pa se motimo in bo treba, da začnemo socialisti s podobno akcijo, kakor so jo razvili avstrijski socialisti s svojo sijajno planinsko organizacijo „Naturfreunde“?

Albanija. Vstaši so zavzeli Tirano. Vlada je pobegnila v Italijo. Vladine čete in žandarji so razpršeni, ostanek se je vkrcal v Draču, da zbeži v Italijo.

Ekspresni vlak Moskva-Riga so neznanci poglani v zrak. Vlak je popolnoma uničen. Število mrtvih še ni ugotovljeno. V vlaku se je vozilo tudi več funkcionarjev sovjetske Unije.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Iz stranke.

Pri občinskih volitvah postavi lahko vsak kandidatno listo in ji lahko da ime, kakršno hoče. Socialistične kandidatne liste bodo gotovo tudi v takih občinah, kjer ni nobene socialistične organizacije. Tudi nasprotniki socializma lahko postavijo socialistično listo. Nihče ne more tega preprečiti, tudi socialistična stranka ne. Saj ta stranka sploh nima in ne more imeti drugega nikakega vpliva, samo na svoje člane lahko vpliva; pa tudi proti tem ima samo eno kazen, izključitev. Izključiti pa seveda ne more tistih, ki jih nima v svojih vrstah — iz tega

je jasno, da se SSJ ne bo v občinske volitve prav nič vmešavala nikjer, kjer nima svojih organizacij.

Po načelu samouprave imajo socialistične organizacije pri izbori svojih kandidatov popolnoma proste roke. Če nimajo dovolj svojih ljudi, jim zato ni treba gledati od strani, ampak si kandidatno listo brez skrbi lahko izpopolnijo z nečlani. Samo demagogija je, če se kje kak Kristan ali Korun ali kak drug „prijatelj delavstva“ hinavsko jezi, da se tudi naše organizacije same ne drže pravilnika, češ, da ne smejo kandidirati, ker imajo premalo članov. Seveda bi kapitalisti zelo radi kaj takega! Najprej organizacije razbijajo, potem naj bi bile pa „premajhne“. Pa pravilnik brani le tam kandidirati nečlane, kjer so člani, in daje izbero kandidatov v roke članom, ne pa raznim sladkobesednežem, ki pred volitvami vselej vse mogoče obljubljajo. Povsod lahko kandidirajo tudi majhne organizacije, samo za to je treba skrbeti, da ne delajo kompromisov z nasprotniki, ampak da določijo kandidate pravilno. Pri načelu javnosti ni težko to kontrolirati, ker ima vsak član pravico javno v „Napreju“ kritizirati, če mu kaj ni prav. Zato je demagogom odklenalo!

Vestnik „Svobode“.

Del. izobraž. društvo „Svoboda“, planinski odsek podružnice v Celju prireja vsako nedeljo izlete. Vabimo vse prijatelje narave k obilni udeležbi. Točnejše informacije v društveni sobi. Gaberje št. 20.

Odbor.

Šoštanj. Ker se v nedeljo 1. junija ni vršil občni zbor „Svobode“, se bo vršil v nedeljo 25. 5. 1924, ob 9. dopoldne v dvorani hotela Union.

Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, 2. tajnika, 3. blagajnika, 4. kontrolorjev, 5. volitev novega odbora, 6. raznoterosti.

Dopisi.

Prevalje. Kaj namerava tukajšnji g. božji namestnik Riepl uvesti potom tukajšnjega davčnega urada! Dne 18. preteklega meseca je sklical vse svoje podrepnike k zborovanju, na katerem so potem sklepali glede zvonov. Sicer smo dobili pri nas še ne dolgo tega dva nova zvonova, ker so pa nekateri kmetje in tudi drugi tarnali, da sta premajhna za tako veliko faro itd., je pustil g. župnik enega od teh nazaj poslati in je naročil veliko večjega. Kdo ga bo plačal? V tem oziru so sklenili ozir. župnik je predložil v svoji prefrigani glavi skovan načrt, da se naj naloži ta izdatek kot davek, potem katerega bo moral vsak hote ali nehoti plačati odmerjeno mu vsoto. In katoliški možje, zbrani na tem sestanku, so ta načrt tudi odobraval ter so se zanj podpisali, gotovo niso vedeli, kaj so s tem podpisom napravili. Da so se drznili to napraviti brez dovoljenja, brez večine in brez vednosti vseh onih zavednejših davkoplačevalcev, ki niso bili navzoči in tudi ne vabljeni na to zborovanje, na katerem je šlo za njihovo imetje, to nam je nerazumljivo. Za vse to pa je župnik dobro vedel, zato ni vabil vseh davkoplačevalcev, ker se je najbrž bal, da mu ne prekrizajo tega krivičnega in povsem nasilnega načrta, proti kateremu govori tudi razlaga 7. „božje zapovedi“. Zato si kot enakovredni davkoplačevalci dovoljujemo oziroma štejeemo v dolžnost, da povzdignemo tudi naš enakovredni glas proti onim, ki so proti naši volji in vednosti, torej z nasiljem potrdili zgoraj omenjeni sklep. Ostro obsojamo vsak tak indirektni oz. nasilni davek ter strogo prepovedujemo vsakomur potrjevati račune na žulje trpinov. Povemo enkrat za vselej, da takšnih od posameznikov potrjenih davkov ne bomo plačevali, temveč naj jih plača tisti, ki se je drznil v imenu vseh davkoplačevalcev tak nasilni sklep podpisati. Proti temu nasilju še enkrat odločno protestiramo ter zahtevamo, da naj davek plača, kdor se je zanj izrekel, mi pa, ki se borimo s pomanjkanjem in bedo, zahtevamo le kruha ne pa davkov!! Želimo, da si to zabeleži tudi tukajšnji davčni urad. **Prizadeti davkoplačevalci.**

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

12. VI Tiskarna bratov Rumpret v Krškem. 1900

Vabilo na

OBČNI ZBOR

„Gospodarskega društva Ljudski dom“

v Mariboru, ki se bo vršil v nedeljo, dne 22. junija ob 10. uri dopoldne v Ljubljani VII. Zadrugi dom, Žibertova ulica 269.

DNEVNI RED: 1. Poročilo o računih za l. 1922-23. 2. Sklepanje o uporabi čistega prebitka in podelitev odveze. 3. Najetje posojila. 4. Izprememba pravil. 5. Volitev načelstva in nadzorstva. 6. Slučajnosti.

Ljubljana, dne 10. junija 1924.

NAČELSTVO.